

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 403-987

Chișinău

« 13 » 12 13

**Biroul Permanent
al Parlamentului
Republicii Moldova**

Vă prezentăm spre examinare proiectul de lege cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.999 din 13 decembrie 2013).

Raportor - Ministerul Economiei.

Anexă:

Hotărîrea Guvernului nr.999 din 13 decembrie 2013 (în două limbi) – 4 file;
Proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (în două limbi) – 4 file;
Nota informativă – 4 file;
Avizele Ministerului Justiției și Centrului Național Anticorupție – 11 file.

Secretar General al Guvernului

Victor BODIU

Ex. D. Cucuș
Tel. 250-610

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

14 12 ⁵²⁰ 13

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 999

din 13 decembrie 2013

Chișinău

Cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

IURIE LEANCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Valeriu LAZĂR

Ministrul justiției

Oleg Efrim

Ministrul finanțelor

Anatol Arapu

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – La articolul 8 alineatul (2) din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, ediție specială din 8 februarie 2007), cu modificările și completările ulterioare, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) să se pună la evidență la organul fiscal în a cărui rază își are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) și să primească certificatul de atribuire a codului fiscal, cu excepția persoanelor pentru care numărul de identificare de stat reprezintă codul fiscal”;

Art. II. – Codul civil al Republicii Moldova nr.1107-XV din 6 iunie 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr.82-86, art.661), cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 112, alineatul (4) se exclude.
2. La articolul 113, alineatul (3) se exclude.
3. La articolul 139, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Aportul integral la capitalul social se confirmă prin certificatul de participare eliberat de societatea în comandită.”

Art. III. – Articolul 14 din Legea nr.235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 126-130, art. 627), cu modificările și completările ulterioare, se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Persoanele fizice și juridice sînt obligate să se înregistreze la organele de stat sau să solicite actele permissive pentru practicarea unei activități doar în cazurile în care aceasta este prevăzut expres de lege.”

Art. IV. – Legea nr.135-XVI din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 127-130, art. 548), cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18 alineatul (1), propoziția a doua se exclude.
2. La articolul 21, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Mărimea capitalului social al societății se stabilește de către fondatori în statut.”

3. La articolul 22 alineatul (2), prima propoziție se exclude.

Art. V. – Dacă actele legislative sau normative prevăd că, pe anumite documente, trebuie să fie aplicată ștampila, aplicarea ștampilei este o condiție de valabilitate a documentelor respective numai în cazurile și în măsura în care acestea sînt semnate de persoane pentru care legea prevede că au sau trebuie să aibă ștampilă.

Președintele Parlamentului

Nota Informativă

la proiectul de lege cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative

Proiectul de lege cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative este menit să contribuie la perfecționarea cadrului legal care reglementează inițierea unei afaceri. Pentru atingerea acestui scop se propune modificarea mai multor acte legislative.

I. Modificări la Codul Fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997

Art. 8 alin. 2 lit. b)

În conformitate cu prevederile articolului 166 din Codul Fiscal entitățile abilitate cu dreptul de înregistrare de stat sunt obligate să informeze organul fiscal de stat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării respective, despre atribuirea numărului de identificare de stat, care este concomitent și cod fiscal și despre modificarea în documentele de constituirea. Iar conform articolul 161 alin. (4) acestor persoane organul fiscal le deschide dosare în care se păstrează informațiile acumulate și transmise de entitatea abilitată cu dreptul de înregistrare de stat. În aceste condiții obligarea acestor subiecte să se pună la evidența la organul fiscal în raza căruia își are sediul este inutilă.

După cum este inutilă și obligarea acestor subiecte să comunice despre denumirea și sediul instituțiilor financiare în care sunt deschise conturi bancare deoarece codul fiscal conține deja dispoziții prin care instituțiile financiare (inclusiv sucursalele și filiale acestora) sunt obligate să informeze organele fiscale despre deschiderea conturilor bancare chiar în aceeași zi. Codul Fiscal interzice expres orice operațiune pe un cont bancar dacă instituția financiară nu a recepționat un document electronic care confirmă luarea la evidență fiscală a contului. Astfel, în conformitate cu articolul 167 din Codul Fiscal instituția financiară (sucursala sau filiala acesteia) deschide conturi bancare oricărei persoane juridice, întreprinderi cu statut de persoană fizică, precum și oricărui notar public, cabinet al avocatului, oricărei persoane care practică activitate particulară de detectiv și de pază, oricărui executor judecătoresc, birou individual al mediatorului, birou asociat de mediatori, oricărei persoane juridice sau organizații cu statut de persoană fizică ne-rezidente care dispune de obiecte impozabile pe teritoriul Republicii Moldova sau care are obligații fiscale în conformitate cu legislația fiscală numai dacă acestea prezintă informații privind atribuirea codului fiscal sau documentul recunoscut ca atare. Despre deschiderea conturilor bancare instituția financiară (sucursala sau filiala acesteia) este obligată să informeze în aceeași zi organul fiscal prin sistemul informațional automatizat de creare și circulație a documentelor electronice între Serviciul Fiscal de Stat și instituțiile financiare, iar operațiunile pe un cont bancar deschis pot denara numai după recepționarea de către instituția financiară (sucursala sau filiala acesteia) a documentului electronic, emis și remis de către organul fiscal, care confirmă luarea la evidență fiscală a contului. De menționat că, aceste modificări se referă doar la înregistrarea la oficiul fiscal în calitate de contribuabil. Prevederile legislației care prevăd înregistrarea în alte cazuri, spre exemplu în calitate de plătitor al Taxei pe Valoarea Adăugată nu sunt afectate și

contribuabilii vor fi obligați să se înregistreze în conformitate cu prevederile Codului Fiscal.

Este inutilă și solicitarea informării organului fiscal de stat despre modificarea adresei. În conformitate cu articolul 62 alin. (3) din Codul civil sediul persoanei juridice trebuie indicat în mod obligatoriu în actele de constituire a persoanelor juridice. Conform articolului 14 din Legea nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderea indicarea în actele de constituire a sediului este obligatoriu și pentru întreprinderea individuală. Și ținând cont de faptul că articolul 166 obligă entitatea abilitată cu dreptul de înregistrare de stat să informeze organul fiscal în termen de trei zile despre toate modificările în actele de constituire, deci inclusiv și despre modificarea sediului, rezultă că obligația subiecților de a notifica despre același fapt în mod repetat nu este justificat.

Partea normei care prevede obligația de a prezenta informațiile inițiale și de a comunica modificările ulterioare despre sediul subdiviziunilor, precum și cu privire la sistarea temporară a activității subdiviziunilor este inutilă deoarece obligația respectivă se conține și în articolul 16 alin. (1) din Codul Fiscal care prevede că „La adoptarea deciziei despre schimbarea sediului și/sau despre constituirea subdiviziunii, contribuabilul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate (posesie, locațiune), informează organul fiscal despre schimbarea sediului său și/sau prezintă informațiile inițiale, iar ulterior informează despre modificările cu privire la sediul subdiviziunii sale, precum și despre sistarea temporară a activității subdiviziunii.”

În scopul facilitării procesului de lansare a afacerilor se propune o nouă redacție a lit. b) alin. (1) art. 8.

II. Modificări la Codul Civil nr.1107-XV din 6 iunie 2002

Din punct de vedere al relațiilor dintre societate și asociați, dintre societate și creditorii acesteia, precum și din punct de vedere al relațiilor dintre asociați și creditorii societății nu există nici o circumstanță care ar face obligatorie existența unor reguli diferite în partea ce ține de reglementarea modului de vărsare a aporturilor la capitalul social. Reieșind din aceasta se poate afirma că excluderea obligației de a vărsa integral aportul la momentul constituirii societății poate fi luată în considerație pentru a facilita lansarea unei afaceri. Chiar dacă vor exista cazuri în care oricum aportul va trebui să fie vărsat la momentul constituirii societății (spre exemplu în cazul societăților pe acțiuni) această normă va fi valabilă atât pentru cazurile în care societatea are mai mulți asociați, cât și pentru cazurile în care are un singur asociat.

În scopul facilitării procesului de lansare a afacerilor se propune de a exclude obligativitatea pentru asociați de a vărsa la momentul constituirii societății comerciale cel puțin 40% din aportul subscris la capitalul social al societății prin abrogarea alineatului (3) din articolul 113. După abrogarea acestei norme obligația de a vărsa aportul la capitalul social la momentul constituirii societății va rămâne doar în cazurile în care aceasta va fi prevăzut prin legi speciale. Drept exemplu pot fi invocate dispozițiile articolului 158 alineatul (4) care prevede că „Fondatorii sînt obligați să plătească acțiunile subscrise pînă la înregistrarea societății pe acțiuni dacă aportul este în mijloace bănești...”. De menționat că, excluderea obligației de a vărsa cel puțin o

parte din aportul la capitalul societății la momentul înregistrării societății ar contravine Directivei Consiliului nr. 77/91/CEE din 13 Decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul art.58 al doilea paragraf din Tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora. Directiva stipulează în articolul 9 alin. (1) că „Acțiunile emise pentru un aport de capital trebuie să fie acuitate în momentul constituirii societății sau în momentul autorizării societății pentru începerea activității în proporție de cel puțin 25 % din valoarea lor nominală sau, în absența valorii nominale, din echivalentul lor contabil.”

Prin această modificare se va exclude și obligația de a vărsa aportul în mijloace bănești cel puțin în mărime de 40%. Această modificare se explică prin faptul că pentru societate sau creditor nu este principială forma aportului la capitalul social, inclusiv și datorită faptului că între momentul în care s-a vărsat aportul și momentul în care se pune problema urmăririi bunurilor care au fost aduse în calitate de aport și momentul vărsării aportului există o diferență de timp care nu poate fi neglijată pe parcursul căruia mijloacele bănești oricum vor fi cheltuite de către societate. Este adevărat că de multe ori societatea are nevoie de lichidități și deci interesată ca aporturile să fie în numerar. Însă această problemă urmează a fi soluționată de fiecare societate în parte reieșind din necesitățile reale. Dispoziția legală care obligă ca o parte din aport să fie vărsat în numerar nu ține cont de necesitățile concrete ale societăților și impune o obligație care poate fi excesivă pentru un asociat în condițiile în care societatea nu are nici un interes ca aportul să fie în numerar.

Pentru a asigura coerența legislației se propun și modificări la Legea nr.135-XVI din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată.

III. Modificarea Legii nr.135-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător

Deși legislația în vigoare a fost amendată în scopul de a asigura un înalt grad de interacțiune dintre diferite organe în scopul schimbului de informații pentru a exclude necesitatea solicitării de la întreprinzători a informațiilor care sunt deținute de alte organe ale statului în practică există controverse dacă și în ce măsură întreprinzătorii sunt totuși încă somați să se prezinte la diferite organe pentru a fi luați la evidență sau pentru a prezenta diferite informații. Pentru soluționarea eventualelor controverse se propune de a menționa în mod expres în Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător faptul că persoanele fizice și juridice vor fi obligate să se prezinte pentru a fi luate la evidență sau să ceară autorizații pentru desfășurarea unei activități doar în cazurile în care acest lucru va fi expres prevăzut de lege. Este important de menționat că, pe lângă faptul că se menționează expres această regulă prin modificarea propusă, se stipulează în mod expres persoanele fizice și juridice care nu pot fi obligate să se prezinte pentru a fi luate la evidență sau să ceară autorizații pentru desfășurarea unei activități în temeiul unor acte normative subordonate legii.

IV. Modificări la Legea nr.135-XVI din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată

În scopul facilitării lansării afacerii se propune de a exclude obligația de a vărsa capitalul social pînă la momentul înregistrării persoanei juridice. Modificarea propusă nu exclude posibilitatea vărsării aportului ci doar faptul că acest lucru nu este obligatoriu. Se propune, de asemenea, de a exclude diferențele stabilite pentru cazul în care societatea are un asociat unic. Această diferențiere nu se justifică nici din punct de vedere al relațiilor dintre societate și creditorii și nici din punct de vedere al relațiilor dintre societate și asociați.

V. În Republica Moldova nu există nici un act legislativ sau normativ care să prevadă în mod expres că agenții economici trebuie să aibă ștampilă. Decretul Președintelui nr. 406-II din 23 decembrie 1997 privind unele măsuri de asigurare a disciplinei financiare și Hotărîrea Guvernului nr. 294 din 17 martie 1998 cu privire la executarea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 406-II din 23 decembrie 1997 reglementează activitatea în domeniul confecționării ștampilelor, fără însă a stabili obligația agenților economici de a avea ștampile.

Deși nu există nici un text de lege care prevede în mod expres că agenții economici trebuie să aibă ștampile existența unor texte de lege care prevăd în mod expres că pe anumite documente trebuie să fie aplicată ștampila ne obligă să concluzionăm că agenții economici sunt obligați să dispună de ștampile. Existența unei asemenea obligații nu este în conformitate cu cele mai bune practici și reprezintă de fapt o reminiscență a practicilor din perioada în care activitatea economică era monopolul statului și era exercitată prin întreprinderile și organizațiile de stat.

În scopul facilitării lansării și desfășurării afacerilor se propune de a institui prezumția că agenții economici nu sînt obligați să dispună de ștampilă. Pentru a putea implementa acest concept este necesar de a prevedea în mod expres că chiar și în cazurile în care există texte de lege care prevăd că pe anumite documente se aplică ștampila agenții economici să nu fie obligați să aibă și să aplice ștampila, iar documentele emise de aceste persoane să fie valabile și în cazurile în care pe acestea nu au fost aplicate ștampilele. Desigur că nu poate fi exclus dreptul agenților economici de a avea ștampile. Însă aplicarea ștampilei nu trebuie să fie o condiție de valabilitate. Proiectul nu exclude obligativitatea ca pe documente să fie aplicată ștampila, ci doar limitează cercul de subiecte, care ar trebui să aplice ștampila la cercul de subiecte pentru care legiuitorul în mod expres a prevăzut că trebuie să aibă ștampile. Ceilalți subiecți vor decide fiecare în parte dacă vor avea sau nu ștampilă. Iar în măsura în care vor avea ștampilă vor putea să decidă dacă o aplică sau nu pe acte.

O varianta alternativă de soluționare a problemei ar fi să se urmărească toate actele normative în care se prevede că este obligatoriu ca pe documente să se aplice ștampila și să se facă modificări în acele texte de lege. Însă acest lucru nu este oportun în condițiile în care prin textul propus toate actele care au fost adoptate anterior își vor pierde forța juridică în partea în care vor contraveni modificărilor propuse.

**Viceprim-ministru,
Ministru al economiei**

Valeriu LAZĂR